

JOB COHEN WIL MENSEN DICHTER BIJ ELKAAR BRENGEN

HET SCHUURT EN HET KRAAKT. MENSEN LIJKEN MEER EN MEER LIJNRECHT TEGENOVER ELKAAR TE KOMEN STAAN. EEN GROEIENDE GROEP MENSEN VOELT ZICH STEEDS MINDER THUIS IN NEDERLAND EN STEEDS MEER MENSEN VOELEN ZICH BUITENGESLOTEN.

“Daar ben ik ontzettend tegen,” stelt Job Cohen. Hij is de lijsttrekker voor de Partij van de Arbeid in het kader van de verkiezingen voor de Tweede Kamer op woensdag 9 juni en hij benadrukt: “Ik vind dat je écht moet proberen om mensen erbij te halen. Dat je mensen insluit.” Dat is volgens Cohen beter dan dat je mensen uitsluit. “Zodat iedereen het gevoel heeft van hoor eens, wij horen erbij en wij doen mee. Wij voelen ons hier goed en we voelen ons hier thuis.” En als je je thuis voelt, dan moet je je ook veilig voelen, vult de voormalige burgemeester van Amsterdam aan. “Want wat ik heel belangrijk vind, is een fatsoenlijke samenleving.”

Een fatsoenlijke maatschappij. En dat terwijl het, naar Cohens eigen zeggen, schuurt in de samenleving. “Je ziet dat mensen tegenover elkaar komen te staan. Je ziet hoe groepen het risico lopen dat ze aan de kant komen te staan en dat groepen worden uitgesloten.” Over die samenleving, waarin sprake is van tweedeling, zegt de PvdA-lijsttrekker: “Er zijn mensen die het goed hebben, soms heel erg goed, en er zijn mensen die het niet goed hebben.” Cohen wil die groepen dichter bij elkaar brengen.

BINDEN

Mensen aan elkaar binden, ondanks een economische crisis. Geen onmogelijke opgave, meent Cohen: “We leven natuurlijk in een ongelooflijk spannende tijd, waarin veel uitdagingen op ons afkomen. We hebben te maken met een economische crisis en wat dat betreft: dat gaan we allemaal merken. Ook op dat punt moet je proberen om mensen het gevoel te geven dat we allemaal onze tanden op elkaar zetten en het op een zo goed mogelijke manier proberen

te doen, zonder dat je groepen mensen tegenover elkaar zet.”

Dat het niet van een leien dakje zal gaan om iedereen met elkaar te laten binden, beseft de PvdA-voorman zich terdege. “Neem een onderwerp als vergrijzing. Het zal ons de nodige moeite kosten om onze maatschappij daar ook rekening mee te laten houden. De huidige generatie jongeren zal het voor een belangrijk deel moeten opknappen voor mensen zoals ik.” Cohen begrijpt dat mensen er vaak niet op zitten te wachten om langer te moeten werken. “Toch denk ik dat het gewoon nodig is. Maar: je zal de mensen daarin ook moeten meenemen. Duidelijk maken waarom dat moet en waarom dat belangrijk is.”

INVESTEREN

De PvdA wil de komende jaren onder meer investeren in veiligheid, participatie en onderwijs. “Zoals ik al zei: als je je thuisvoelt, moet je je ook veilig kunnen voelen.” Met participatie doelt Cohen op deelname van iedereen. Hij legt uit: “Juist ook in het kader van de eerdergenoemde vergrijzing. We zullen ook écht iedereen nodig hebben om mee te doen. Dus je zal ook je uiterste best moeten doen, zeker in deze tijd waarin mensen hun baan kwijtraken, om iedereen aan het werk te krijgen.” Volgens de sociaaldemocraat zal het de komende jaren eerder zo zijn dat er te weinig mensen zijn voor te veel werk. “Ik kan me dus ook heel goed voorstellen dat mensen die nu nog een parttime baan hebben, ook meer kunnen gaan werken.” Investeren in onderwijs is volgens Cohen nodig, omdat hij staat voor een samenleving met goed opgeleide mensen. “Dat is ook nodig om goed mee te doen in de wereld. Denk niet dat we

hier nu op dit moment een superieur onderwijs hebben, in vergelijking met landen als India en China. We zullen aan ons onderwijsstelsel moeten werken om met dergelijke landen mee te kunnen doen.”

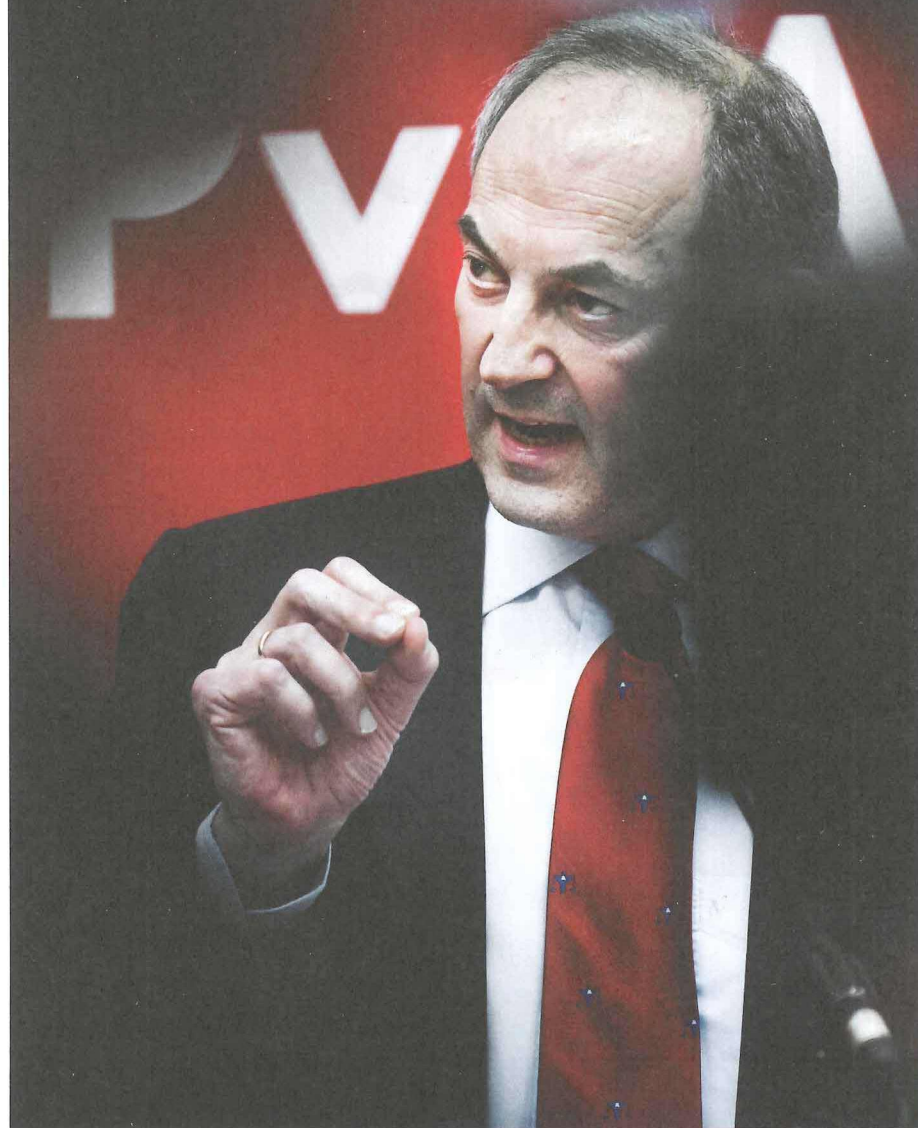
KEUZES

In tijden van economische crisis kan niet alleen sprake zijn van investeringen. Er zullen ook fundamentele keuzes gemaakt moeten worden. Cohen: “Waar écht verandering in moet komen, dat zal niemand verbazen, is de hypotheekrenteaftrek. Het is namelijk niet te verkopen dat mensen die minder verdienen de huizen betalen van mensen die veel verdienen. Dus dat moeten we echt rechte trekken en een beter en logischer systeem maken.” Waar ook een aanpassing in moet komen is de AOW. “De verhoging van de AOW-leeftijd leidt ertoe dat mensen langer zullen moeten werken en dus ook later hun AOW-uitkering krijgen. Dat zal een flinke slok op een borrel zijn.”

Een fundamentele verandering is eveneens de invoering van een sociaal leenstelsel. “Dat betekent dat je het geld dat je nodig hebt om te studeren kan lenen. En dat als je straks afgestudeerd bent, je de lening moet terugbetalen. Tenzij je het niet kunt terugbetalen, uiteraard.”

EERLIJK DELEN

Cohen kiest duidelijk voor een samenleving waarin iedereen meetelt en meedoet en waarin ook iedereen de kans krijgt om mee te doen. “Ik hoop dat we over tien jaar een samenleving hebben waarin iedereen op een behoorlijke manier met elkaar samenleeft, ook al zijn die mensen verschillend en ook al hebben ze verschillende culturen. Een samenleving waarin mensen, ook in sociaal-economisch opzicht, goed tot hun recht komen. Waar in we niemand het gevoel geven dat ze uitgesloten zijn, maar deel uitmaken van deze samenleving. Dat Nederland een land is waarin het heel prettig is om in te leven. Een land waarin we eerlijk delen.”

PvdA-lijsttrekker Job Cohen pleit voor een fatsoenlijke samenleving, waarin we eerlijk delen en waarin iedereen zich thuis voelt. foto: Patrick Post | HH

VERKIEZINGSPROGRAMMA PARTIJ VAN DE ARBEID

VOOR DE PARTIJ VAN DE ARBEID TELT IEDEREEN MEE. OM U ERVAN TE OVERTUIGEN OM OP WOENSDAG 9 JUNI UW STEM OP DE PVDA UIT TE BRENGEN, STAAN HIERONDER DE VIJFTIEN VOORNAAMSTE PUNTEN UIT HET VERKIEZINGSPROGRAMMA VAN DE PVDA OP EEN RIJ.

- Mensen aan het werk houden met loonkostensubsidies en een nieuw Sociaal Akkoord
- Verhogen boetes voor huisjesmelkers
- Hoogte en duur van de WW blijft onveranderd
- Aan de hand van pluk-ze wetgeving criminelen hun winst ontnemen en het vrijgekomen geldt investeren in extra wijkagenten
- Salarissen van leraren koppelen aan de loonontwikkeling in de markt
- Invoering 'Jantje Beton'-norm: minimaal 3% van de ruimte moet beschikbaar zijn voor sport en spel
- Om kinderen, die niet aan het werk komen, klaar te stomen voor de arbeidsmarkt keert de werkschool terug
- Extra geld vrijmaken voor het beste onderwijs
- Energiebedrijven moeten in 2020 35% van hun energie duurzaam opwekken
- Een toptarief van 60% voor belastbaar inkomen boven €150.000
- Halt toeroepen aan verdere marktwerking in de zorg
- Hypotheekrenteaftrek wordt beperkt voor de hoogste inkomens
- Een kleinere krijgsmacht, gericht op stabilisatie en vredesmissies
- Voortzetten wijkplanpak
- Vasthouden aan 0,8% ontwikkelingssamenwerking

Het volledige verkiezingsprogramma is na te lezen via www.pvda.nl.

VOLGENS RONALD PLASTERK STAAT HET ONDERWIJS ER IN NEDERLAND NIET SLECHT VOOR, MAAR HET KAN BETER

'HET GLAS IS MEER DAN HALFVOL, MAAR NIET VOLGENOEG'

HET ONDERWIJS STAAT ER IN NEDERLAND ANNO 2010 NIET SLECHT VOOR, MAAR HET KAN BETER. DAT STELT RONALD PLASTERK, DIE TOT AAN DE VAL VAN HET KABINET BALKEN-ENDE IV MINISTER WAS VAN ONDERWIJS, CULTUUR EN WETENSCHAP. NAAR AANLEIDING VAN DE TWEEDE KAMERVERKIEZINGEN, DIE PLAATSVINDEN OP WOENSDAG 9 JUNI, WERPT DE PVDA-PROMINENT EEN BLIK OP DE NABIJE TOEKOMST VAN HET ONDERWIJSKLIMAAT IN NEDERLAND. EEN TOEKOMST WAARVAN HIJ, ALS HET AAN HEM ZELF LIGT, DEEL UITMAAKT ALS MINISTER VAN ONDERWIJS, CULTUUR EN WETENSCHAP.

Aan ambities geen gebrek bij Ronald Plasterk. Als het aan hem ligt heeft het Nederlandse onderwijsstelsel niet te lijden onder de financiële crisis waar Nederland momenteel onder gebukt gaat. "Maar, ik ben onderwijsman in hart en nieren, dus het is logisch dat ik zal zeggen dat onderwijs prioriteit moet houden." Voordat hij minister werd was Plasterk onder meer bijzonder hoogleraar in de moleculaire genetica en hoogleraar in de ontwikkelingsgenetica.

De huidige staat van het onderwijs is zo slecht nog niet, meent Plasterk. "Het glas is meer dan halfvol, maar niet vol genoeg." Veel gaat goed, benadrukt de politicus: "Het merendeel van de Nederlandse scholieren en studenten krijgt les van gemotiveerde leraren en zonder noemenswaardige problemen fietsen die jongeren door het onderwijsstelsel heen en leren dingen waar ze de rest van hun leven iets aan hebben."

HOGER SALARIS

Niettemin kan het beter en zijn investeringen nodig, meent Plasterk: "De positie van de leraar is niet zo goed als die zou moeten zijn." Om de positie van de docent te versterken, zijn volgens de ex-minister drie dingen nodig: de salarissen moeten omhoog, leraren moeten de kans krijgen om zich door middel van scholing verder te ontwikkelen

en ten derde moeten onderwijzers de vrijheid krijgen om hun eigen vak vorm te geven. "Als we leraren niet beter betalen, gaan ze weg. Als we onderwijzers niet de kans bieden om zich binnen hun eigen vakgebied verder te ontplooien, vertrekken ze ook." Ter onderbouwing vergelijkt Plasterk de docent met een kloosterling: "Als je overweegt om leraar te worden, is het alsof je op je twintigste vanuit idealisme de keuze maakt het klooster in te gaan. Je trekt de deur achter je dicht en vervolgens gebeurt er de komende veertig jaar niks meer." Dat perspectief is volgens Plasterk niet bepaald uitnodigend voor een jongere die overweegt om het onderwijs in te gaan. Dat leraren veroordeeld zijn om tot aan hun pensioen met onderwijsmethodes te werken die anderen voor hen bedacht hebben is ook niet echt aantrekkelijk, vindt de ex-onderwijsminister. "Daarom is het belangrijk dat docenten veel meer de mogelijkheid krijgen om de invulling van het vak dat ze doceren zelf vorm te geven." Als het aan Plasterk ligt, is het de hoogste tijd om het beroep van leraar sterk te verbeteren. Daar heeft hij de afgelopen jaren weliswaar al hard aan gewerkt, maar daar is hij naar zijn eigen zeggen nog niet mee klaar.

Ook vindt Plasterk dat er meer structuur in het onderwijs mag komen. "Er mag wat mij betreft

weer wat meer nadruk komen te liggen op het ouderwetse kennen en kunnen," zegt hij. "Meer aandacht voor rekenen, voor taal, voor het ontdekken en verkennen van de wereld om je heen." Plasterk meent dat de afgelopen decennia wat 'te flierefluiterig' zijn geworden hier en daar. En scholen mogen weer kleinschaliger, vervolgt de politicus. "Door een zogeheten fusietoets in te voeren." Dat betekent dat onderwijsinstellingen die samen willen gaan eerst een toets moeten ondergaan, voordat er met die fusie wordt ingestemd. "Als niet duidelijk is waarom die fusie goed zou zijn voor leerlingen, gaat die fusie niet door." De wet die dit mogelijk moet maken, is intussen behandeld en goedgekeurd door de Tweede Kamer, weet Plasterk te vertellen. Hij hoopt dat het wetsvoorstel ook door de Eerste Kamer heen komt. "Zodat de volgende periode in het teken van ontvlechten kan staan." Daarmee doelt de ex-bewindsman op het verkleinen van te grote scholengemeenschappen, want ook dat is volgens hem hoognodig om het onderwijsniveau te verbeteren.

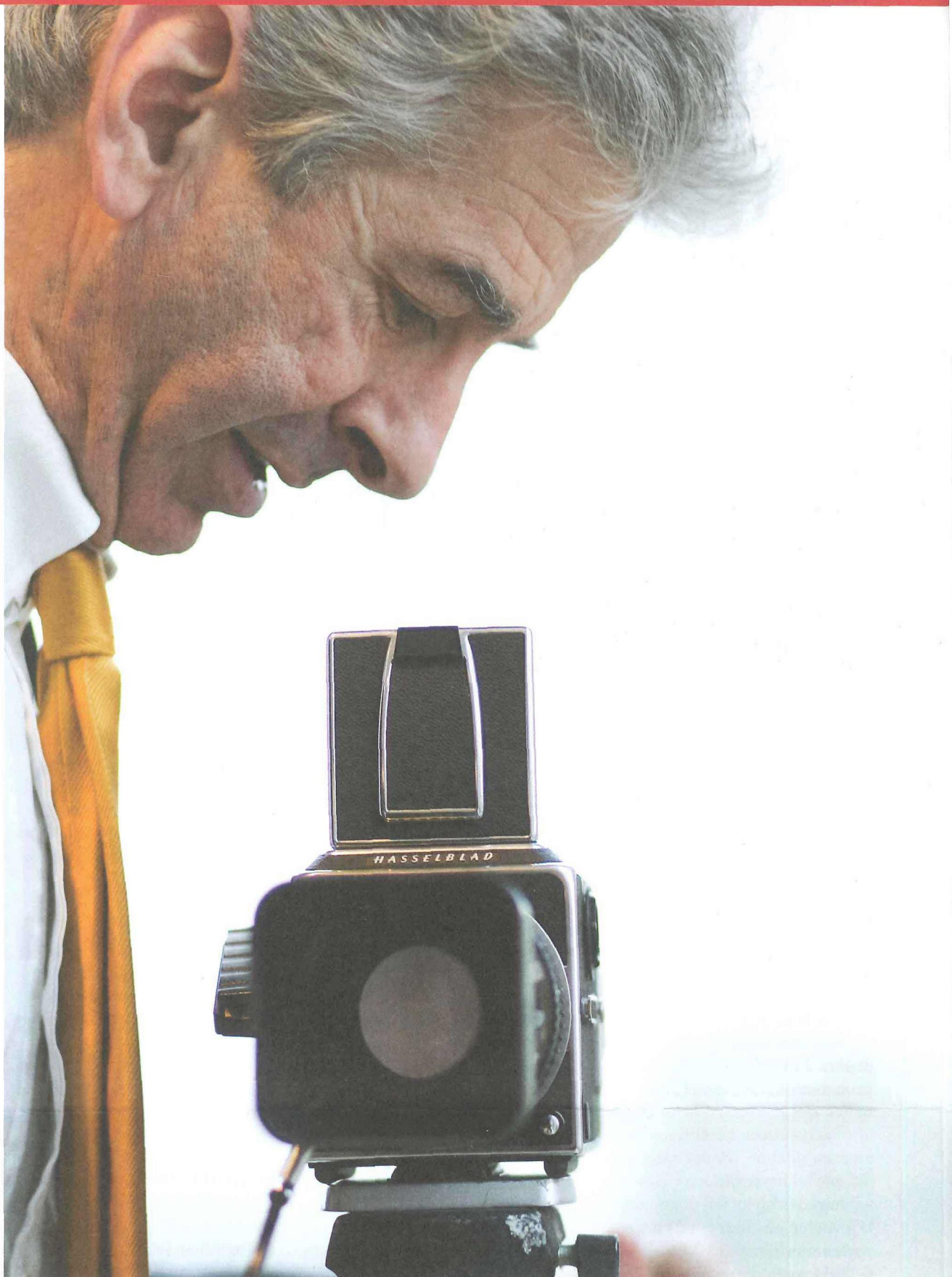
BETERE BEGELEIDING

Behalve aan kleinere scholen hebben jongeren ook behoefte aan betere begeleiding bij hun studiekeuze, stelt Plasterk. "De uitval, vooral in het eerste jaar, is erg hoog. Dat komt niet doordat de studie te hoog gegrepen is, maar doordat studenten er gaandeweg het eerste leerjaar achter komen dat ze zich hebben vergist en de studie niet datgene brengt wat ze er zelf vooraf van verwacht hadden." Plasterk pleit dan ook voor intakegesprekken, zodat studenten, nog voordat ze zich voor een bepaalde studierichting inschrijven, voor zichzelf kunnen afwegen of de studie voldoet aan de verwachtingen. "In Rotterdam zijn daar enkele experimenten mee gedaan en het resultaat is dat het inderdaad heeft geleid tot een betere studiekeuze en eveneens heeft geleid tot minder uitval," geeft Plasterk als voorbeeld uit de praktijk.

Hij merkt dat studenten momenteel behoefte hebben aan diversiteit. "Frits van Oostrom (tot 2008 de president van de Koninklijke Nederlandse Akademie van We-

tenschappen, red.) omschreef het Nederlandse systeem ooit als een slechte afhaalchinees: keuzemenu A en keuzemenu B en dat is het. A is dan de 4-jarige HBO-opleiding en B is de universiteit en meer smaken zijn er niet." Plasterk heeft in 2009 aangekaart of het niet eens tijd zou zijn om vier of vijf niveauverschillen aan te brengen in het hoger onderwijs. "Het huidige systeem stamt uit een tijd waarin 5 procent van de mensen naar het hoger onderwijs ging. Vandaag de dag is dat 47 procent." Volgens de voormalig OCenW-minister heeft de keuze voor het een óf voor het ander vandaag de dag tot gevolg dat de opleiding voor de ene student te gemakkelijk is en voor de andere student juist weer te moeilijk. "Dus moet je meer smaken gaan aanbieden."

Het mag duidelijk zijn: op het gebied van onderwijs valt er nog een hoop te verbeteren in Nederland. Of Plasterk zelf als minister van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap aan het roer wil staan om in het volgende kabinet die verbeteringen te maken? "Dat zou mij een eer en genoegen zijn."

Pvda-politicus Ronald Plasterk meent dat, ondanks de crisis, geïnvesteerd moet worden in onderwijs. foto: Evert-Jan Daniels | HH

Repressie en preventie gaan, volgens PvdA-Tweede Kamerlid Lea Bouwmeester, hand in hand bij de bestrijding van softdrugs- en alcoholmisbruik. foto: Floren van Olden

PVDA-POLITICA ZIET NIETS IN VERBOD OP SOFTDRUGS

“KWETSBARE MENSEN WILLEN WIJ BESCHERMEN, MAAR MENSEN DIE GEWOON WILLEN GENIETEN VAN EEN BIERTJE OF EEN JOINT MOETEN WE VOORAL MET RUST LATEN.” PVDA-KAMERLID LEA BOUWMEESTER MAAKT ZICH ER STERK VOOR OM EEN ONDERSCHIED TE MAKEN TUSSEN GEBRUIK EN MISBRUIK VAN GENOTSMIDDELEN. “DE VRAAG NAAR GENOTSMIDDELEN ALS ALCOHOL EN DRUGS IS ER NU EENMAAL, DAT IS GEEN PROBLEEM, ALS JE HET GOED REGELT. “ STELT DE POLITICA.

Problemen als gevolg van alcoholmisbruik zijn het grootst, maar het taboe ligt op gebruik van softdrugs, zegt Bouwmeester: “Wereldwijd is er een grote vraag naar softdrugs. Toch heerst er nog steeds een soort van taboe op in de trant van het mag niet en het is fout. De PvdA maakt onderscheid tussen gebruik en misbruik. “Bij gebruik is er sprake van mensen die genieten. Van misbruik is sprake wanneer mensen niet met het gebruik van softdrugs kunnen omgaan en problemen voor zichzelf en voor anderen veroorzaken.” Om deze laatste groep te beschermen moeten er, vindt de politica, specifieke maatregelen worden genomen in plaats dat alle gebruikers worden gestraft en in een verdomhoek worden gedrukt. “Dat is niet eerlijk en al helemaal niet effectief. Iedereen telt mee, dus: wij willen misbruik voorkomen, maar we moeten niet doorslaan door gebruikers ook in een verdomhoek te zetten.”

Random preventie van comazuipen door jongeren heeft Bouwmeester voorstellen gedaan die nu in de Drank- en horecawet staan. Taboedoorbrekend ten aanzien van softdrugs zou volgens de pragmatische politica zijn om de complete keten rond softdrugs -dus de teelt, inkoop, verkoop, en gebruik- zo te organiseren dat er geen ruimte meer is voor overlast, criminaliteit en gezondheidsschade.

Verbieden van softdrugs werkt niet, zegt de sociaaldemocrate: “Als je de coffeeshop verbiedt verschuift de drugsverkoop naar de illegaliteit. Dan weten we zeker dat we zicht verliezen op de drugsmarkt. Bovendien hebben we dan de mensen die door drugs in de problemen komen niet meer in het oog, waardoor we hen niet kunnen helpen. En dat heeft weer tot

gevolg heeft dat die groep groter wordt.” Kwetsbare groepen help je dan ook zeker niet met een verbod, stelt Bouwmeester. “Met een verbod straf je bovendien een grote groep gebruikers die prima functioneert en waarmee echt niets aan de hand is.”

Bouwmeester trekt een vergelijking met alcoholgebruik: “Problemen als gevolg van alcoholgebruik zijn groter dan van softdrugsgebruik. Bij softdrugs roepen christelijke partijen gooi de coffeeshops dicht om cannabisverslaafden te helpen. Maar de kroegen mogen open blijven, terwijl er meer alcoholverslaafden zijn. Uiteraard willen wij de kroegen niet dicht hebben, maar dit is een voorbeeld over de hypocriete manier waarop de discussie wordt gevoerd.”

Zij ziet meer in specifiek beleid voor specifieke doelgroepen. Er moet meer aandacht uitgaan naar preventie, meent Bouwmeester. “Die moet vooral effectief zijn. Een verbod op softdrugs en alcohol bij een bepaalde leeftijd is niet dé enkelvoudige oplossing. We moeten die jongeren weerbaar maken en uitleggen dat ze hun hersens, die nog in de groei zijn, beschadigen als ze softdrugs gebruiken en comazuipen.” Wat haar betreft gaan repressie en preventie hand in hand: “Strengere regels enerzijds, duidelijke voorlichting aan ouders en kinderen anderzijds.”

Misbruik van genotsmiddelen is de belangrijkste reden voor schooluitval door jongeren. Dat wil de PvdA voorkomen, daarom een streng beleid qua preventie en handhaving gericht op jongeren. Maar we moeten niet doorslaan. “Een meerderheid kan genieten van bijvoorbeeld een biertje of jointje en dat moet ook kunnen.”

KIEZEN EN LOSLATEN

Nederland is een raar land. Nergens zijn kinderen zo gelukkig als in Nederland. En tegelijkertijd neemt het aantal kinderen in de jeugdzorg elk jaar weer toe. Dat eerste begrijp ik: onze welvaart en een vrij opvoedingsklimaat maken het niet slecht toeven voor een jongere. Maar dat tweede dan? Hoe dat te verklaren?

Met die vraag, en natuurlijk de vraag hoe we deze jongeren beter kunnen helpen, startten we in de Kamer een onderzoek naar de Jeugdzorg. Tientallen experts zijn langs geweest. Maar op de vraag naar oorzaken van de groei kwamen weinig antwoorden. De meeste hulpverleners zeiden eigenlijk: “Die groei is goed, want het laat uiteindelijk de echte hulpvraag zien.” Gewoon omzet draaien; waarom zou je je afvragen waar je klanten vandaan komen? Op de vraag of er iets aan te doen is, zeiden de meeste hulpverleners dan ook: “Nee, zie het als iets positiefs.” Dat valt mij zwaar. En dus vroegen we door. Hoe kunnen we de zware hulpvragen voor zijn?

Het antwoord bleek simpel: Er eerder bij zijn. Lang hebben we opvoeding beschouwd als iets van het gezin, waar de overheid ver buiten staat. Natuurlijk wisten we wel dat het lang niet alle ouders lukt om hun kind een veilig thuis en een goede opvoeding mee te geven. Maar we lieten het lopen totdat de zaak ontspoorde. Er moest sprake zijn van huiselijk geweld, criminaliteit, schooluitval, ernstig drugsgebruik voordat iemand aan de bel trok. En dan was veel schade al onherstelbaar. Belangrijkste les: preventief beleid is niet soft, het is veel effectiever. Je moet je als hulpverlener juist wel afvragen waar je klant vandaan komt, zodat je hem beter kunt helpen. We steken miljarden in zware vormen van hulpverlening en een fractie daarvan in vroegtijdige, lichte, ambulante ondersteuning. Kan dat anders? Ja dat kan. Maar dan moet de politiek daarvoor durven kiezen en de jeugdhulpverlening de blik verleggen. Kiezen en loslaten. Het worden mooie tijden.

Jeroen Dijsselbloem
Tweede Kamerlid PvdA

**KEIHARD DE
SOCIAALSTE!**

STEM PVDA

WOENSDAG 9 JUNI

DUURZAAMHEID IS EEN ZAAK VAN IEDEREEN

Het is ouderwets om ervan uit te gaan dat economie en milieu haaks op elkaar staan. Het vergroenen van onze economie biedt enorm veel kansen. Juist in tijden van economische crisis loont het om te investeren in groene banen. Denk aan de werkgelegenheid die het oplevert als we bestaande huizen energiezuiniger maken en nieuwe huizen duurzamer. Of aan de mogelijkheden om het binnenmilieu van basisscholen te verbeteren zodat de schoolprestaties van de kinderen omhoog gaan. En denk ook aan de nieuwe, duurzame bedrijvigheid.

De rekensom is simpel. Als de wereldbevolking groeit en de mensen welvarender worden, leggen we met zijn allen steeds meer beslag op grondstoffen en energie. Dan stijgt de milieuvervuiling navenant. We kunnen dit voorkomen door over te stappen op duurzame energiebronnen en spaarzaam gebruik te maken van grondstoffen. Dit kunnen we bereiken door vervuilende activiteiten zwaarder te belasten en sterk in te zetten op duurzame innovaties. Ook wettelijke maatregelen zijn noodzakelijk, zoals een verplicht percentage duurzame energie voor energieproducenten.

Het is inspirerend om te zien hoe gedreven er gewerkt wordt aan duurzame innovaties. Of het nu gaat om een energieleverende tuinbouwkas, elektrisch vervoer of om algenteelt voor onze energievoorziening, het zijn allemaal praktische voorbeelden van duurzame idealen. Bedrijven die investeren in de ontwikkeling van duurzame producten, versterken hun positie op de markt. De overheid heeft sinds 2010 een duurzaam inkoopbeleid ingevoerd. Bedrijven die daarop inspelen, hebben een streepje voor. Door de grote inkoopmacht van de overheid krijgt de markt voor duurzame producten zo een enorme impuls. Dit wordt nog eens versterkt doordat onderwijsinstellingen nu ook volgen.

De beweging richting duurzaamheid is in gang gezet en moet verder versterkt worden. Dat geeft hoop op een duurzame toekomst voor onze kinderen en kleinkinderen. Mijn motto is: duurzaamheid is een zaak van iedereen. Bedrijven, overheden, maatschappelijke organisaties en burgers: iedereen kan zijn steentje bijdragen.

Jacqueline Cramer
PvdA-politica

Veiligheid is een voorwaarde om ergens prettig te kunnen wonen, stelt PvdA-politicus Eberhard van der Laan. foto: Kees van de Veen | HH

EBERHARD VAN DER LAAN: INVESTEREN IN AANDACHTSWIJKEN

VERSPREID OVER HET HELE LAND TELT NEDERLAND VEERTIG AANDACHTSWIJKEN. DAT ZIJN WOONWIJKEN DIE KAMPEN MET ACHTERSTALLIG ONDERHOUD, VERLOEDERING EN INTEGRATIEPROBLEMEN. PVDA'ER EBERHARD VAN DER LAAN, IN HET KABINET BALKENENDE IV MINISTER VAN WONEN, WIJKEN EN INTEGRATIE, WIL DAT ER DE KOMENDE JAREN VOLOP GEÏNVESTEERD WORDT IN DEZE BUURTEN, ZODAT ER UITEINDELIJK PRACHTIGE, LEEFBARE WIJKEN VERRIJZEN WAAR MENSEN GRAAG WONEN EN MET PLEZIER LEVEN. HIJ REAGEERT OP ENKELE TREFWOORDEN.

AANDACHTSWIJK

Een aandachtswijk is een buurt waar diverse problemen zich opstapelen. Er is bijvoorbeeld sprake van hoge werkloosheid, hoge schooluitval, slecht onderhouden woningen, verloedering van straten en parkjes, overlast door jongeren. Door de problemen die er spelen wonen bewoners niet altijd even prettig in hun buurt en wanen zij zich niet altijd even veilig. Kortom: de leefbaarheid staat onder druk.

INVESTEREN

Als het aan mij ligt investeren we dus in deze wijken. We vormen ze om tot leefbare buurten waar de bewoners graag wonen én leven. Om mensen zich thuis te laten voelen in hun eigen buurt is het op de eerste plaats belangrijk dat de woningen pico bello in orde zijn. Er is een gezonde mix van huurwoningen en koopwoningen, zodat mensen van divers pluimage in de wijk wonen. Als je écht wil dat mensen in bepaalde wijken gaan wonen, zorg je er bovendien voor dat de leefomgeving prettig is en dat de buurt in zijn eigen behoeftes voorziet: mensen moeten hun boodschappen kunnen doen bij de buurtsuper en

kinderen moeten in de wijk naar school kunnen gaan. Een brede school, zodat er naschoolse opvang mogelijk is, huiswerkbegeleiding wordt aangeboden en er sportfaciliteiten zijn.

VEILIGHEID

Veiligheid is een voorwaarde om ergens prettig te kunnen wonen. Het is dan ook van belang dat de wijkagent terugkeert in het vertrouwde straatbeeld. Het is belangrijk dat bewoners betrokken worden bij het veilig maken van hun buurt, bijvoorbeeld door bewoners zeggenschap te geven over de plekken waar de politie zou moeten surveilleren en op welke tijdstippen dat zou moeten. Ernstige overlast door jongeren moet aangepakt worden, bijvoorbeeld door straatcoaches. In een aantal plaatsen wordt al gewerkt met straatcoaches en ook vindt er in een aantal buurten al intensief overleg plaats tussen politie en buurtbewoners. Dat is succesvol, daarom pleit ik er voor om dit in meer steden te doen.

JEUGD

In aandachtswijken moeten de kansen en mogelijkheden voor

kinderen voor het oprapen liggen: de beste scholen in de slechtste wijken. Goed onderwijs op brede scholen waar kinderen dus ook kunnen sporten en nog meer dingen kunnen doen. Dat helpt bij de ontwikkeling van die kinderen en het doel is dat zij zich, als ze na dertig jaar terugkijken op hun jeugd jaren, beseffen dat ze het ver geschopt hebben in de maatschappij. En dat ze de mazzel hadden om als kind op te groeien in een wijk die hen volop kansen bood.

REALISATIE

Zulke mooie, prettige en leefbare wijken realiseer je niet van de ene op de andere dag. Dat duurt minstens acht tot tien jaar en gaat gepaard met duurzame investeringen van tientallen miljoenen. Het mag ook best wat kosten om leefbare woonwijken te realiseren, want uiteindelijk is iedereen er bij gebaat als mensen leven in een omgeving waar ze graag wonen en ze zich kunnen blijven ontwikkelen.

INTEGRATIE

In aandachtswijken kan integratie tot problemen leiden. Dat komt doordat er in het verleden te weinig aandacht was voor deze wijken. De afgelopen decennia zijn deze buurten namelijk verworpen tot woonwijken met de goedkoopste huizen, met als gevolg dat in die buurten steeds meer en meer migranten zijn gaan wonen. Migrantengedrag is logischerwijs een taalachterstand en je ziet dat hun kinderen op school vaak moeilijk mee kunnen komen. En dat heeft weer tot gevolg dat het onderwijsniveau daalt. Uiteindelijk zie je dat de

oorspronkelijke bewoners zich niet meer herkennen in hun buurt en trekken ze weg. En de leegstaande woningen worden vervolgens betrokken door migranten. Was dat allemaal bewust beleid? Nee, we hebben het ons laten overkomen.

OPLOSSING

De oplossing is een integratiebeleid dat naar twee kanten kijkt. Enerzijds schenken we aandacht aan nieuwe Nederlanders, onder het motto: we helpen jullie een handje, zodat jullie mee kunnen doen in onze maatschappij, maar dan verwachten we wel van je dat je kiest voor Nederland. Je afkomst hoeft je niet te verloochen, want je mag trots zijn op het land waar je vandaan komt en natuurlijk mag je de band met het moederland houden. Maar als je hier bent: zorg er dan voor dat je er bij hoort. En dat begint echt met het leren van de Nederlandse taal. En dan kom ik bij de andere kant van het integratiebeleid: we moeten oog blijven houden voor de oude Nederlanders, want ook zij moeten het gevoel blijven houden dat ze in Nederland wonen. En dan valt de hele puzzel als vanzelf in elkaar: de Nederlands sprekende immigranten maakt aan de schoolpoort een praatje met de Nederlandse moeder, terwijl ze samen op hun eigen kroost wachten. Of een oude Nederlander en een immigrant die in de rij staan bij de slager om de hoek en tijdens het wachten even een babbeltje met elkaar maken. Het is belangrijk dat we mensen de kansen en gelegenheden bieden om met elkaar naar elkaar toe te groeien.